

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Дряново, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДРЯНОВО в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Емилия Дишева

при участието на секретаря Кремена Димитрова
като разгледа докладваното от Емилия Дишева Гражданско дело №
20234220100245 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

В исковата молба от И. В. Д. от гр. ***, ул. „****“ ***, ет. ***, ап. ***, чрез пълномощник адв. Р. И., съдебен адрес гр. Дряново, ул. „****“ № ***, против „Вагонен завод – Интерком“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. *** № ***, представлявано от В. К. Д. се излага, че ищецът работел в ответното дружество на длъжност „***. На 17.10.2022 г. подал заявление за напускане на осн. чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ - поради неплащане на заплати. Със Заповед № 110 от 17.10.2022 г. трудовото правоотношение било прекратено, като на ищеца не били изплатени заплати за м. април 2022 г. в размер на 794,69 лв., за м. май 2022 г. в размер на 794,69 лв. и част от заплатата за м. септември 2022 г. размер на 224,89 лв. или общо 1 814,27 лв. На ищеца се дължало и не било изплатено обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на една брутна заплата от 1018,00 лв.

Направено е искане съдът да осъди ответното дружество да заплати на ищеца следните суми: 1 814,27 лв. – неизплатено трудово възнаграждение за м. април, м. май и м. септември 2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане; 227,78 лв. - мораторна лихва за периода от 01.05.2022 г. до 25.07.2023 г. върху дължимото трудово възнаграждение за м. април, м. май и м. септември 2022 г.; 1018,00 лв. - обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, както и 89,22 лв. - мораторна лихва за периода от 17.10.2022

г. до 25.07.2023 г. върху дължимото обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ. Претендира се да бъде присъдено адвокатско възнаграждение на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА.

Препис от исковата молба и приложенията към нея са връчени на ответника. В едномесечния срок по чл. 131 ГПК ответникът не е представил писмен отговор и не е взел становище по предявения иск. Редовно призован, не се явява в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането на делото в негово отсъствие.

В съдебно заседание на 26.09.2023 г. процесуалният представител на ищеца адв. Р. И. е направил искане за постановяване на неприсъствено решение, при наличие на предпоставките на чл. 238 и сл. от ГПК.

Въз основа на направеното искане, с протоколно определение от 26.09.2023 г. е приета за разглеждане претенцията по чл. 238 ал. 1 ГПК за постановяване на неприсъствено решение.

Съдът, като взе предвид данните по делото, намери следното:

Ответникът е получил препис от исковата молба и от доказателствата към нея, както е получил и съобщение, с което е уведомен относно възможността за постановяване на неприсъствено решение при непредставяне на отговор в указания срок и неявяване в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие. Въпреки дадените указания, в срока по чл. 131 ал. 1 от ГПК ответникът не е представил отговор на исковата молба, не се явява в първото по делото съдебно заседание и не е направил искане производството да се разгледа в негово отсъствие. С оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените по делото доказателства, съдът счита предявените искове с правно основание чл. 128, т. 2 КТ и чл. 221, ал. 1 КТ и чл. 86 ЗЗД за вероятно основателни.

Предвид изложеното съдът намира, че са налице процесуалните предпоставки на чл. 238 и чл. 239 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение по делото, като ответникът бъде осъден да заплати на ищеца следните суми: сумата от 1814,27 лв. – неизплатени трудови възнаграждения за м. април, м. май и м. септември 2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 25.07.2023 г. до окончателното изплащане; сумата от 227,78 лв. - мораторна лихва за периода от 01.05.2022 г. до 25.07.2023 г. върху неизплатените трудови възнаграждения; сумата от 1018,00 лв. - обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 25.07.2023 г. до окончателното изплащане и сумата от 89,22 лв. - мораторна лихва за периода от 17.10.2022 г. до 25.07.2023 г. върху дължимото обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд Дряново държавна такса върху

уважените искиове общо в размер на 222,57 лв.

В проведеното на 26.09.2023 г. съдебно заседание адв. И. е направил искане за присъждане на възнаграждение за оказаната на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата безплатна правна помощ на ищеца, като материално затруднено лице, което се установява и от представения по делото договор за правна защита и съдействие от 25.07.2023 г. Цитираната норма дава възможност адвокат да окаже безплатна адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица, а съгласно ал. 2 съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от същия закон и осъжда другата страна да го заплати.

Съгласно чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените искиове, за всеки един от тях поотделно независимо от формата на съединяване на исовете. В случая са предявени искиове с правно основание чл. 128, т. 2 КТ и чл. 221, ал. 1 КТ и чл. 86 ЗЗД, които са уважени изцяло, поради което ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на адв. Р. И. от АК гр. ***, оказал безплатна адвокатска помощ на ищеца, възнаграждение общо в размер от 1283,23 лв., изчислено по правилата на чл. 38, ал. 2 от ЗА във вр. с чл. 2, ал. 5 и чл. 7, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно материалния интерес, поотделно за всеки от предявените обективно съединени искиове в минимален размер съобразно цената на иска.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. *** № ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д., ДА ЗАПЛАТИ на И. В. Д., с ЕГН *****, от гр. ***, ул. „****“ ***, ет. ***, ап. ***, съдебен адрес гр. Дряново, ул. „****“ № ***, следните суми: СУМАТА от 1814,27 лв. (хиляда осемстотин и четиринадесет лева и двадесет и седем стотинки), представляваща неизплатено трудово възнаграждение за м. април, м. май и м. септември 2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 25.07.2023 г. до окончателното изплащане, на основание чл. 128, т. 2 КТ; СУМАТА от 227,78 лв. (двеста двадесет и седем лева и седемдесет и осем стотинки), представляваща мораторна лихва за забава за периода от 01.05.2022 г. до 25.07.2023 г. върху неизплатените трудови възнаграждения за м. април, м. май и м. септември 2022 г., на основание чл. 86 ЗЗД; СУМАТА от 1018,00 лв. (хиляда и

осемнадесет лева), представляваща обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 25.07.2023 г. до окончателното изплащане и СУМАТА от 89,22 лв. (осемдесет и девет лева и двадесет и две стотинки), представляваща мораторна лихва за забава за периода от 17.10.2022 г. до 25.07.2023 г. върху дължимото обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, на основание чл. 86 ЗЗД.

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. *** № ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д., ДА ЗАПЛАТИ на адв. Р. Х. И. от АК гр. ***, ЕГН *****, с адрес на кантора гр. Дряново, ул. “****” № ***, СУМАТА от 1283,23 лв. (хиляда двеста осемдесет и три лева и двадесет и три стотинки), на основание чл. 38, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 и чл. 36, ал. 2 от ЗА във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. *** № ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д., ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Дряновски районен съд СУМАТА от 222,57 лв. (двеста двадесет и два лева и петдесет и седем стотинки), представляваща държавна такса върху уважените искове, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, основание чл. 239, ал. 4 от ГПК.

Препис да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Дряново: _____